

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20205/2022
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 877/22 од 01.06.2022. године, у седници одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 877/22 од 01.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 877/22 од 01.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1357/19 од 09.02.2022. године, ставом првим изреке, укинута су у целости платни налози Основног суда у Врању: Пл 593/19 од 28.08.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну 243/19 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; Пл 646/19 од 20.08.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну 345/19 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара и решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 247/19 од 20.05.2019. године, којим је обавезан тужени, као извршни дужник, да тужиоцу, као извршном повериоцу, исплати 6.000,00 динара по основу рачуна 239/19 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и тужбени захтев одбија као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 123.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Виши суд у Врању је, пресудом Гж 877/22 од 01.06.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке

о трошковима поступка садржане у ставу другом изреке, тако што се обавезује тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 111.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је испуњење уговорне обавезе на основу закљученог уговора о правном заступању пред домаћим судовима, а побијана одлука је донета применом одговарајућих одредби материјалног права. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу новчане накнаде која потиче из уговорног односа странака јер решавање спорних питања зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном предмету. С тим у вези, ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим чињеничним стањем и правним основом као у овом предмету.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда донете у поступку о спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужбу ради испуњења новчаног потраживања тужилац је поднео 20.05.2019. године, а вредност предмета спора је 18.000,00 динара.

Имајући у виду да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у ком, у смислу одредбе члана 479. став 6. у вези члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић